

column

chris
mulder

Hou plezier in je werk

Werk geeft de meeste voldoening als het maximaal overeenkomt met wat je wilt, wie je bent, waar je belangstelling naar uitgaat en wat je effectief kunt communiceren. Helemaal mooi is het als je zelf inzet mag bepalen: je mag alles en stelt zelf je grenzen. De realiteit is dat je minder mag dan je zou willen en dat de organisatie de grenzen trekt.

Is de situatie in balans, dan geeft dat een gevoel van plezier. Gedemotiveerd raak je pas wanneer je te vaak die balans met je verstand moet beredeneren.

Bouw met elkaar een plezierige tent

Vergelijk het met spelen in de zandbak. Jongetjes voelen zich lekker zolang ze zo veel mogelijk taartjes mogen bakken en stukschoppen, meisjes willen vooral mooie taartjes bakken. Ze hebben vrij spel. De enige beperking die ze ervaren, zit in hun eigen normen en waarden. Bij mij is dat: je maakt een ander zijn taartjes niet stuk.

Naarmate het vrije spel meer in dienst komt te staan van dingen die met taartjes bakken niks te maken hebben, zoals geld, carrière, pensioen, jezelf handhaven of je relatie met de chef, verdrukt doelgerichtheid je intrinsieke motivatie. Je raakt verder uit je zandbak en opgesloten in je denken, je loopt tegen een grens aan.

Wanneer die grens steeds vaker door jezelf heen gaat lopen, val je terug tot een 'minimum noodzakelijk plezier'. Ofwel, je hebt net genoeg plezier om geen ontslag te nemen.

Besef wel: je hebt zélf toegelaten dat je werd beperkt. In je naïviteit – 'ik wil niet altijd nee zeggen, dingen moeten ook een kans krijgen' – heb je te laat ontdekt dat bazen jouw taartjes stukgoiden.

Nu kun je twee dingen doen. A: je leert ermee leven, of B: je accepteert de handicap niet en zoekt ruimte. Binnen een organisatie ontstaan groepen die zich over elkaar verbazen: de ene is verbijsterd over het aanpassingsvermogen, de ander snapt niets van de ergernis.

Nelson Mandela zat in een te kleine cel, maar concentreerde zich op het ene uur dat hij er uit mocht. 'Niemand kerkert mij', was zijn motto. Hij liet zich niet intimideren door de beperking, maar inspireren door dat ene uur in de zandbak. Als je dat kunt, hoeft je je niet af te zetten, dan kom je bij je kracht.

Soms is het moedig om in een cel te blijven, maar verpest het niet voor jezelf door ontevreden te zijn. Als je uit je kerker wilt, gebruik dan je tijd voor zelfreflectie, waardoor je de moed opbouwt om er uit te stappen. Want die keuze heb je altijd.

Bedenk dat jouw frustraties nooit aanleiding zullen zijn voor het management om de boel om te gooien. Managers willen bouwen op licht. Dus zorg ervoor dat je met elkaar een plezierige tent bouwt, een tent waarover je het eens bent. Lukt dat niet, vermijd dan het langdurig sluiten van compromissen. Dat is een burn-out op bestelling.

> mulder@lc.nl

Chris Mulder is directeur van CMMC Management Consulting, gespecialiseerd in crisisinterventie en directiecoaching